

ABONAMENTUL.

Un an 80 cor. (60 lei)
 1/2 an 40 „ (30 lei)
 1/4 an 20 „ (15 lei)
 O lună 7 „ (5 lei)
 Un nr. 30 fil. (25 bani)

□ □

Unitatea

ZIAR NAȚIONAL — APARE ZILNIC.

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
 odată 1 cor., a doua
 și a treia oară 80 fil.

Manuscrite sunt a se
 trimite la Redacția
 „UNIRII“ Blaj.

□ □

Vin voluntarii,

vin voluntarii români, din toate
 unghiurile țării, să se înșiruie
 sub steagul desrobirii.

Ei se anunță de pretutindeni,
 cu entuziasm și dragoste de
 neam; ei răsar — câtă frunză,
 câtă iarbă — ca mici și gureșe
 pârâșe de munte, crescând în
 văi și riuri, și formând apoi,
 măjestosul fluviu al neamului
 românesc, de dincoace de Munți,
 care va mătura toate buturu-
 gile, ce se mai încurcă în calea
 lui triumfală, după ce toate ză-
 gazurile au fost rupte. Volun-
 tarii sunt fala și viitorul nea-
 murilor; ei previn chemarea
 goarnei și pe când trupele re-
 gulare se alinază pentru atac,
 ei au trecut deja prin primul
 botez de sânge, și au secerat
 laurii întâielor biruințe.

Nu mai poate fi vorba de în-
 cîdierări îndelungi.

Treizeci mii de Moși, — cari
 au făcut armata — au cerut
 arme, garantând, că în 48 ore
 sunt dincolo de Beiuș; Bănatul
 e evacuat de Sârbi; trupe fran-
 ceze și americane înaintează
 spre nord-est de Arad; în Ma-
 ramurș trupele ucrainiene au
 fost nimicite total. —

Ce mai vor deci bandele să-
 cuilor desperați dela Ciucea,
 când sunt încunjuțați de toate
 părțile, și când singura lor linie
 de retragere posibilă, duce spre
 Budapesta, unde bolșevismul și
 anarhia așteaptă cu brațele de-
 schise, pe aceste resturi de in-
 cendiari?

Nu e lucru greu, să spulberi
 o mână de mercenari desperați,
 dar chestia trebuie aranjată re-
 pede, căci se aud vești despre
 atrocități față de frații noștri,
 dincolo de limita teritorului
 ocupat.

Vom avea deci și noi Arde-
 lenii prilej, de a pune umărul,
 ca să urnim din pietri, carul
 mării naționale.

Vom avea ocazia, să aducem
 și noi partea noastră de jertfă,
 pe altarul României-Mari.

Fiți salutați, bravi voluntari

români, ce ați grăbit sub steag,
 încă înainte de a fi răsunat
 chemarea.

Geniul neamului românesc va
 ofeli brațele voastre de viteji,
 cari au prins arma, pentru o
 cauză sfântă și dreaptă!

Al. Ciura.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Regimentul Aurel Vlaicu.

Conziliul Național din
 Orăștie a cerut Ministerului
 nostru de războiu permisia,
 ca regimentul românesc,
 ce se va alcătui în Orăștie,
 să poarte numele »Regi-
 mentul Aurel Vlaicu«.

Ideia e, nu se poate mai
 potrivită.

Vlaicu a fost cel dintâiu
 simbol al ridicării neamu-
 lui nostru din pulberea
 gliei, de care era încătușat.

El a fost cel dintâiu vul-
 tur îndrășnet, care și-a în-
 cercat aripile pentru un sbor
 falnic, înțelegând că Munții
 nu mai sunt, — sau nu
 vor mai putea fi multă
 vreme — graniță între frații
 de acelaș sânge.

El a pecetluit cu sângele
 lui de viteaz acest crez
 național, și pe urma jertfei
 aduse de el, au răsărit mii
 și sute de mii de viteji,
 gata a-și jertfi și ei sân-
 gele, pentru înfăptuirea mă-
 rețului ideal național.

Aprobăm hotărîrea frați-
 lor din Orăștie, și cerem
 și noi, ca regimentul de
 acolo, să poarte numele
 nemuritorului Aurel Vlaicu,
 a cărui apoteoză se res-
 frânge, mai ales, asupra
 Orăștiei și a împrejurimii!

Afluența Voluntarilor Ardeleni.

— Primim următoarea informație, din
 sursă demnă de crezământ. —

Modul extraordinar de mul-
 țămitor, în care membrii corpului
 voluntarilor ardeleni au răspuns
 ordinului de chemare, dat de
 Consiliul Dirigent, a umplut cu
 mândrie și cu încredere inimile
 tuturor românilor. Rapoartele
 ce sosesc din Cluj și din Alba-
 lulia ne arată, că deși a fost
 terminul de chemare atât de
 scurt, fiecare voluntar a grăbit
 lăsându-și toate lucrurile, să se
 prezinte sub steag pentru a-și
 împlini îndatoririle naționale.
 Va fi aceasta totdeauna un titlu
 de mândrie a corpului Volun-
 tarilor Ardeleni și suntem siguri,
 că aceasta pildă strălucită,
 dată de voluntari, va fi urmată
 și de contingentele regulate
 chemate la arme. Sunt încă
 mai multe zile până la termi-
 nul, când trebuie să se prezinte
 primul contingent, cu toate a-
 cestea însă din toate părțile
 ni-se anunță, că cei chemați cu
 drag și cu însuflețire se pregă-
 tesc a se prezenta la ziua de
 17 Februarie. Nici nu se poate
 altfel, atunci, când e vorba de
 apărarea mândrului nostru Ar-
 deal în contra spiritului de di-
 sordine și anarhie, pe cari vreau
 dușmanii noștri să-l înstăpâ-
 nească pe aceste plaiuri spre
 memoria tuturor popoarelor
 colocuitoare. Ardealul trebuie
 să-și aibă și el armata sa sta-
 bilă, care să vegheze asupra
 siguranței publice și să apere
 moșia străbună.

Conștiința națională.

El lucru cunoscut, cum că limba
 și numele din punct de vedere
 național, încă nu specifică pe
 deplin. Poate vorbi cineva o
 limbă românească impecabilă;
 poate purta cineva un nume
 neaoș românesc, — cu toate ace-
 ste poate fi cel mai periculos
 inamic al neamului românesc,
 sau cel mai indiferent individ,
 în privința aceasta. O altă notă,

un alt criteriu contribuie la
 aceea, ca cineva să fie speci-
 ficat, din punct de vedere na-
 țional! Inima, simțirile aceluia,
 convingerile minții și fiacără
 sufletului sunt criteriile, cari cu
 o vorbă colectivă se numesc
 conștiința națională.

La noi, cei de dincoace
 de Carpați, conștiința națio-
 nală a început abia cu anul 1848.
 Abia dela acest an a prins a
 înțelege și poporul nostru, că
 numai scuturându-și lanțurile se-
 culare, va putea cândva să sufle
 mai ușurat; a înțeles, că numai
 eluptându-și libertatea națională
 deplină va putea să se ridice
 și el la rangul de om, zidit
 după chipul și asemănarea lui
 Dumnezeu. Și în privința acea-
 sta am avut și datorința sfântă,
 acarei origine este a se căută
 în eternele legi ale firii. Odată
 apucat pe aceasta cărare a con-
 vingerii, poporul nu s'a abătut
 dela ea. Întocmai cum mergea
 după Moise poporul izrailitean
 prin pustietățile Arabiei, așa a
 mers poporul românesc după
 conducătorii săi, prin pustietatea
 din trecutul apropiat. Drum lung
 și împreunat cu atâtea suferințe,
 pericole și decepții, dar sigur
 conducător la scop.

Câte curse, câte uclitiri mes-
 chine, câte imbrânceli brutale,
 câte lovituri în moalele capului
 — și poporul românesc de
 dincoace de Carpați totuș a ră-
 mas neclintit, hotărît, ducându-și
 povara suferințelor, pe muntele
 Golgotei la deal, cu resigna-
 țione de Hristos. Idealurile
 pământene numai cu jertfe se
 pot înfăptui. Jertfa însă numai
 acolo se poate aștepta unde
 este suflet conștiu: conștiința.
 De aceea neamul nostru sub-
 jugat de veacuri, în fața tuturor
 viforelor și fulgerelor, cari li
 amenințau ființa națională, a
 rămas neclintit, neînfrânt, nu
 și-a murdărit bolta sufletului:
 conștiința națională. Și de aceea
 a eșit biruitor, ca prin o mi-
 nune!

E adevărat, că nu în toate
 părțile locuite de Români, pe
 aceste plaiuri, s'a manifestat în-
 de ajuns conștiința națională

Motivele acestei manifestări sunt atâtea, încât acele nu au nici loc, nici timp în aceste cadre. Dacă nu s'a putut manifesta în toate colțurile acestei țări în deajuns, ea totuși n'a fost dispărut, prin vârtejul viscozelor seculare, nici chiar în cele mai expuse ținuturi. Dovadă sunt evenimentele mai proaspete. În toate satele și cătunele noastre se simte, trâmărând în aer, spiritul vremii; și în cel mai oropsit bordeiu înțelegi, că de veacuri întregi a fost așteptată o zi de desrobire, de triumf, o zi de libertate națională. Și puterea, care a contribuit, ca acest duh să nu se depărteze din oasele noastre trudite, a fost conștiința națională.

Cum a fost păstrat acest duh, acest spirit de viață dătător, din părinți în copii, considerând puterile omenești în genere, nu-i nici mai mult nici mai puțin, decât o minune, pe care a făcut-o preoțimea noastră de dincoace de Carpați, spre uimirea tuturor acelor, cari îi cunosc rolul, munca, activitatea în mijlocul poporului și îi apreciază faptele de Apostolie modernă. Cui se pare cam riscată afirmațiunea din urmă, să se cugete numai la primele tulburări revoluționare din Noemvrie 1918! Vor înțelege mai bine acest lucru, numai aceia dintre intelectualii dela sate, cari în timpul tulburărilor au fost necesități să se refugieze, părăsindu-și averea și locuința, fără deosebire de limbă și lege. Și au rămas preoții singuri: acești proroci ai Orientului, să se bucure sau să sufere împreună cu poporul, lipsindu-le și ajutorul sporadic ce-l avea dela învățătorii noștri, trimiși fiind aceia în gura peririi deodată cu războiul.

Conștiința națională, în apogeul intenzității sale, degenerase la sate într'un instinct de fiară, îndreptat asupra moșierilor, cu erupțiuni cumplite. Înălțimea chemării, în acele momente a fost o nimica, din partea preoților! Fiecare a trebuit să fie un *Cicero popular*, în cuvântările improvizate, și un *erou* în faptele și hotărârile luate repede! Ar fi fost pierdută pe veci cauza noastră națională și visul de veacuri: *unitatea noastră* națională, de dorul căreia ni-s'au stins părinții și străbunii, dacă nu am fi avut norocul să dispunem în aceste timpuri de-o preoțime intransigentă, conștie de menirea ei și hotărâtă spre orice jertfă... Apele negre ale bolșevismului ni-ar fi înghițit și ar fi trecut peste noi cutropitoare, ca niște moderne năvăliri barbare, amenințând în proporții înspăimân-

tătoare cultura și civilizațiunea Apusului. Preoții noștri însă au salvat cauza negrăit de însemnată, atât pentru România-mare, cât și pentru Europa. Ce ar fi fost de noi, dacă ar fi fost inficiată și preoțimea noastră de corupțiunea societății de ieri și azi!? Ce ar fi fost de noi în zilele acele penibile, dacă nu aveam la sate preoții noștri: acești tribuni, din cari transpiră duhul lui Bărnuțiu, Șaguna, Baritiu și Bunea!?

Priviți cu dispreț și gândiți-vă la restul Țării-Ungurești, care deja e cuibul bolșevismului, comunismului, anarhismului, pe lângă toată faima culturii preoțimii catolice ungurești!

Conștiința națională a poporului nostru e în primăvara puterii sale. Precum primăvara însă timpul e cunoscut indeobște atât de caprițios, așa conștiința națională a poporului nostru astăzi e cât se poate de caprițioasă! Preoții, cu toate aceste, fără accepțiune, au știut-o tractă și o tractează cu o măiestrie miraculoasă și cu enorme noduri de suferințe adeseori înghițite. Mulți, cari sed liniștiți deja absolute în stăle comoade și poziții splendide, ori vor șede de-acum înainte, bucurându-se de toate rezultatele civilizațiunii moderne: electrică, apaduate, trotuar, asfalt — să-și aducă aminte, că aceștia au s'o mulțămesească unor pustnici făcători de minuni, unor proroci moderni, cari nu sunt nici mai mult, nici mai puțin, decât umilii noștri preoți. Acești tribuni astăzi drescă și nobilitează conștiința națională a poporului nostru și plămuesc planuri de aur pentru ziua de mâine, citindu-și rugăciunea și gazeta lângă ultimele pâlării de luminare, ce le-a mai rămas din vremuri mai bune.

Singura bucurie ce o au, e, că au scăpat pe veci de fantoma ștreangului din Cluj și de staffile sulitelor jandarmerești.

Sub înrlunța viguroasă și continuă a sufletului lor nepătat, instinctele mulțimilor se culmează, se liniștesc, se inmoaic; conștiința națională ține marginile ducătoare la scopul marelui. Puterea și viciața neamului nostru a fost și este la sate. Viforul prefacerilor, din zilele noastre, ni-ar spulberă sarcastic visurile, gândurile și nizuințele seculare, ca pe un netrebnic pumn de cenușă, dacă un moment măcar nu ar priveghia preoții noștri, netezind, îmbărbătând, asigurând...

În mâinile lor e conștiința națională a întregului nostru neam de dincoace de Carpați. În mâinile lor e avântul, însuflețirea, succesul și forța neamului no-

stru. În mâinile lor e voința și înțelepciunea neamului nostru. Aceste mâni au făurit întreg trecutul nostru național, acele mâni vor făuri și viitorul nostru național.

T. Murășanu.

Ce ne aduce Bănatul?

Se pare, după veștile mai nouă, că Bănatul va fi al nostru. Ne și compete. Referințele etnografice, tradițiile istorice și relațiile economice sunt pe partea noastră. Bănatul e o achiziție foarte prețioasă. E o perlă în diademă României Mari. Nu ne miră eforturile uriașe ale sârbilor de a-l avea ei. Pe lângă fertilitatea solului, Bănatul ne deschide prin Tisa și Dunăre, o linie de navigație de o importanță capitală în viața noastră comercială.

Cifrele sunt o dovadă elocventă despre bogăția acestui pământ. Să grăiască ele.

Are un teritor de 28.000 km², față de 57.000 ale Ardealului. Sămănături a avut (în 1910) 1.422.000 hectare, în vreme ce Ardealul a avut numai 1.290.000 ha. Cu grâu au fost sămănite 634.000 ha, de 2-ori mai mult, ca în Ardeal. Cel mai mult grâu se seamănă în Torontal și Timiș. În Torontal aproape atâta cât în Ardealul întreg. Recoalta grâului în Torontal, în 1910, a fost 4.752.000 chintale metrice, iar în Ardeal numai 4.550.000. E pe dreptul grănarul Ardealului.

Vii are: 28.900 ha, Ardealul are: 12000 ha., Timișul cu 14.800, iar Torontalul cu 12.600. Cei mai mulți pomi roditori li găsim în Caraș-Severin (4.580.000). Întreg Bănatul are pomi roditori: 7.700.000, iar Ardealul: 10.000.000.

Proprietari de vite Bănatul are: 244.000, iar Ardealul (c'o populație aproape dublă) numai 390.000. Agricultori de pământ are 238.600, iar Ardealul 405.000. În Bănat s'a exploatat o suprafață de 3.087.000 iug. cad., iar la noi 6.149.000 iug. cad.

La Oravița se află mine de fier și de liquit. Mehadia e cea mai vizitată stațiune balneară, dintre cele 29 stațiuni aflătoare în teritoriile locuite de români.

În ce privește industria mare Bănatul stă în frunte. În Caraș-Severin sunt 3 fabrici de bere. 2 de sticlă, 9 topitorii (Anina, Reșița), 4 fabrici de ciment, 6 ferestre mecanice, 3 mori cu abur, 2 fabrici de piele, 2 rafinării de petrol, 3 fabrici de vasuri, 4 de cuie și coase, 3 de var și gips. De toate: 42. În Timiș sunt: 4 f. de spirt, 5 f. de bere, 9 mori cu aburi, 1 fabrică textilă. 1 f. de tinichea,

1 f. de chibrite, 1 f. de tutun, 4 ferestre mecanice. 2 fabrici de mașini, 1 f. de cule. 1 f. de ciment, 1 f. de salamă, 2 f. de haine, 1 f. de pălării, 2 uzine electrice, 1 turnătorie de clopote. În total: 39.

În Torontal: 1 fabrică de spirt, 6 f. de bere, 10 mori cu aburi, 4 ferestre mecanice, 2 fabrici de tors mătăsă, 1 f. de covoare, 1 f. de zahăr, 1 f. de de mașini, 1 f. de pietărie, 2 f. de scrobeală, 1 f. de încălțăminte și una uzină electrică. La olaltă: 37.

În total Bănatul are 112 fabrici, din cele 516 câte sunt în teritoriile anexate.

Din cele înșirate se poate vedea, că Bănatul e o țară bogată. Aceasta bogăție e însă, partea cea mai mare, în mâini străine. Nici o singură fabrică nu e românească, cel puțin nu dăm de nici un nume românesc în conspectul proprietarilor de fabrici. Între societățile pe acții se poate să fie câteva și românești, ceea ce ne vine cu greu a crede. Așa e, de altfel, și în celelalte părți locuite de români. Noi industrie mare românească n'am avut și n'avem nici acum. Trebuie însă să ne-o creiem de aici încolo. Altfel vom fi ca mireasa gătită cu podoabe de împrumut.

Petrea Suciu.

Spre ideal.

Pornind dela singuratici indivizi în chestiuni personale, până la corporațiuni și masele mari a națiunilor, ceani și secolii de-a rândul se sbat muncind din greu în întunerecul năcazurilor și al grijilor neajunsurilor, vom observa că toți cu cât muncesc mai intensiv, cu atât mai mult cearcă se ajungă la un luminii mângăetor, ce să le răsplătească ostenelele și să le însenineze frunțile brazdate. Vom vedea cum toată activitatea lor este concentrată spre ceva nevăzut, dar simțit de toți, un ceva pentru realizarea căruia și-ar jertfi și viața. Acel ceva e idealul, scump copil alintat de brațele trudite și obosite al celui ce-l iubește și dorește nespuse de mult. E steaua polară, care ne călăuzește luntrițele spre malul mântuirii.

După învâlmășala marilor evenimente ce s'au precipitat, fiecare societate cearcă să se reculegă. Întru cât se poate cearcă să evite de pe cărări sau drumuri uscăturile ce le încurcă calea. Prin discuții familiare, prin consilii sau congrese, oamenii să silesc să-și pună bază puternică așezămintelor lor, care bază mai târziu să servească la realizarea idealului. După ce mai multe con-

grese s'au perindat. Invățătorii încă voesc să convoace un congres, în care să se discute și să se ieie hotărâri asupra diferitelor chestiuni de-o importantă iminentă.

În calitate de viitoare învățătoare, îmi iau permisiunea să insist asupra unor idei, ce par a fi în programul congresului. Idei ce le-am auzit numai de după culisă, dar cari mi-se par periculoase pentru școală. Că această este ideea: Școala să se rupă de biserică, adică preotul să nu mai fie director peste școli, iar directorul să fie un laic bineînțeles om cu pregătire didactică. Să insistă asupra punctului, că școala să se rupă de biserică numai întrucât privește instrucția și administrația, încolo nu. Și că »nu putem servi la doi stăpâni, adică și statului și bisericii».

Iată o problemă nespuse de grea de rezolvat. Brațele muncitoare ce zeci de ani s'au obosit, închegând liniioarele singuratic în o singură literă, ca și mințile sănătoase ce zeci de ani au împărțit printre elevi din prinosul științei lor, acești oameni au avut și ei un ideal, mareț ideal, pe care îl avem și noi astăzi: dorința și voința ca prin o instrucție conștientă, să dăm neamului nostru fii vrednici de el. Doar știm că o plantă fie sădită în orice pământ roditori, dacă-i lipsește apa, să uscă. Tot așa învățământul dacă e lipsit, dacă îl separăm de biserică, care este izvorul a tot ce e nobil; slăbește și pe urmă să prăpădește. În cazul acela morala nu se va putea menține la nivelul său, și astfel în locul idealului mareț ne vom trezi cu un dezastru pe terenul moral cultural.

A zis cineva »noi nu voim să ne rupem de biserică întrucât e biserică, ci pe scurt să nu ne mai poruncească nouă popa, să nu mai facem tot ce ne dictează el.

Bine domnilor, tocmai e timpul să ne emancipăm sufletește și să nu ne lăsăm seduși de micile patimi, să nu tacem chestiune de ambiție personală, din un lucru, ce influențează asupra unui neam.

Să zicem că se face ruptura. Școala va ajunge sub epitropii civile. Invățătorii de astăzi ca unii cari au crescut sub ochii plânzi sau severi ai preotului vor da băeților o instrucție potrivită. Dar după ce știm că omul e muritor și că evenimentele politice cât și culturale evoluează, ne putem aștepta că a doua, sau a treia generație va ajunge sub oameni cu alte idei cari vor de-atură cu totul religia din școală. La dovadă ne pot servi unele tate în cari ajungând la putere rancmasonii, din unele școli au cos cu totul religia. — Atunci

dezastrul e inevitabil. Fridrich de Hellvald zice: Ideea dumnezeirii are pentru dezvoltarea intelectuală a omenirii o importanță tot atât de reală, ca legea gravitațiunii pentru univers. Prin urmare lipsind religia din școală, niciodată nu vom putea fi de folos scumpei noastre Români. Azi când se pune temelie unei țeri așa de frumoasă ca a noastră și când între primii cari sunt chemați să o pună sunt chiar învățătorii, ar fi păcat ca pietrele ce le pun să nu fie țimentate cu principii sănătoase. Așa să lucreze încât să nu pună această temelie în pericolul de a fi expusă cândva la caprițiile vremii. Nimenia nici când și între nici un fel de împrejurare să nu se poată atinge de școală din nici un punct de vedere, cu atât mai puțin religioasă.

Și noi ca viitoare învățătoare, cari dorim cu drag să muncim în ogorul binecuvântat al educației și cari dorim ca începutul și stârșitul lecțiilor să îl facem cu câte un tatăl nostru, ne punem toată încrederea în domnia învățătorii, în atitudinea corectă ce o vor lua față de discuțiile din congres. Sperăm, că chestiunile personale vor fi uitate, având în vedere numai și numai progresul scumpei noastre Români. Care progres numai atunci își va ajunge idealul, când toate instituțiile ori de ce caracter vor fi ele, vor avea de bază Religionea, care după Platon este »firmamentul statului».

Emilia Coltor
preparandișă.

Atrocități ungurești.

De dr. Ștefan Pop, ministru fără portofoliu la București, pentru restabilirea adevărului și sancționarea dreptății a dat un comunicat oficial, pe care l-a trimis și Conferenței de pace dela Paris. În partea primă a comunicatului stabilește culpabilitatea ungarilor și a lui Károlyi în izbucnirea războiului, în partea a doua înșiră atrocitățile proaspete săvârșite de bandele ungurești. Dăm partea aceasta.

Acese bandeucid și prădează populația română în teritoriul român încă neocupat de trupele române.

Pentru deplina constatare a adevărului și pentru ca conferința de pace să cunoască aceste cazuri de cruzime — vom înșira unele din acestea:

Cazul dela Josikafalva, unde 91 români nevinovați au fost prinși, parte omorâți, parte încă vii, au fost puși pe un rug unde cele 91 cadavre carborizate mai fumegau și în ziua a 5-a când s'a prezentat la fața locului comisia mixtă de anchetare.

La Apahida, Lunca, Cluj, 8 români au fost omorâți fără vină de jandarmii maghiari.

Omorul dela Făget unde 7 români pașnici au fost prinși, legați și duși în mijlocul unei grădini mari unde toți șapte au fost împușcați. Familiilor acestora li s'a spus că sunt transportați la Timișoara.

În comitatul Arad, fără ca un singur maghiar sau evreu să-și fi pierdut viața — au fost omorâți în modul cel mai barbar, Aproape 200 persoane din diferite comune.

Grozavul măcel dela Lapușul unguresc, unde 23 români între cari un avocat, 2 locotenți și 2 învățători au fost omorâți dela casele lor și omorâți mișelește.

În depoul de echipament militar german, dela Coșlar, lângă Teiuș, pe care bandele maghiare din Cluj — sub scutul trenurilor blindate — l'au devastat complet — au ademenit pe locuitorii din satele vecine și apoi au împușcat 12 români, între cari și un copil de 8 ani, din comuna Sânt-Imru.

În comuna Igrîș a apărut seara o trupă de jandarmi unguri cari au chemat din casele lor 30 români și pe toți i-a împușcat înaintea porților.

În comuna Făget, cu ocazia unei adunări populare, au fost omorâți cu bombe, aruncate din avioane maghiare, peste 40 persoane.

Cazul dela Baia-Mare, unde bandele maghiare au atacat populația română cu ocazia unei procesiuni de înmormântare. Preotul cu poporul s'a refugiat, iar cadavrul mortului a rămas în stradă. Aici încă au fost multe victime.

La aceste se adaogă numărul mare de măceluri cărora le-a căzut jertfă câte 1—2 persoane.

Trupele ungare la comunele Țigani și Ortelec lângă orașul Zălau, au atacat populația română și sunt zeci de morți.

La Șimleul-Silvaniei (Szilágyosomlyo) bandele maghiare au prins și chinuit pe toți intelectualii români. În aceste părți sunt multe jertfe, a căror număr încă nu i-l putem ști deoarece acest teritoriu încă nu este ocupat de armata română.

Lângă Oradea-Mare, trupele maghiare au silit pe 5 români să-și sape înalte groapa, apoi iau împușcat pe toți.

Ingrozitorul caz dela Ciucea, la vest de Cluj, unde un locotenent româ, comandantul gardei române din localitate, a fost silit să-și sape groapa, a fost îngropat apoi de viu până în umeri, pe urmă iau scos ochii și a fost chinuit, în modul cel mai barbar, până ce și-a dat sufletul.

În comitatul Aradului, maiorul Ticly a plecat din gara Gyoma, cu doua trenuri blindate, dezarmând gardele române pe toată linia Mureșului, până în Sobariu, și făcând multe victime.

În comitatele Arad și Bihor, trupele ungare au atacat deschis populația română, care de groază s'a refugiat prin munți și în păduri. În acest timp grozav de iarnă circa 40.000 de români, din comunele Corbești, Troiași, Barzava, Iulița și altele sunt refugiați prin munți și expuși să moară cu toții de foame și frig. Acesta este adevărul atât de dureros pentru poporul român.

În urma acestor acte de grozave cruzimi rugăm, trimiterea de urgență, a unei misiuni interaliat de anchetare.

Ministru Șt. C. Pop.

Germania vrea un nou războiu?

Ce a zis generalul Foch.

Corespondenții francezi spun, că au motive serioase să creadă că Germania nu continuă demobilizarea; ea începe acum să concentreze trupe, mai mult, ea înrolează din nou pretextând nevoile sale economice. Câțiva militari competenți socotesc, că Germania are încă material suficient spre a înarmă 5 milioane de oameni.

Mareșulul Foch a declarat: »Acest popor începe să uite, că e învins: el e capabil să uite chiar că noi suntem în stare de războiu. Germanii au încetinit transportul materialului și al altor efecte de războiu, creând astfel dificultăți. Noi, aproape, am demobilizat. Ei nu continuă demobilizarea pretextând, că neputând aștepta nimic dela Liga națiunilor, trebuie să-și asigure situația prin armată.

»După părerea mea, Germania ar putea pune pe picior de războiu o armată de 3 milioane până în 2 luni. Printre condițiunile prelungirii armistițiului la 4 Februarie trebuie să cerem și predarea artileriei germane, reducerea armatei germane la 25 divizii numai cu mitralierele necesare poliției interne a imperiului și ocuparea de către aliați a districtului Ruhr. inclusiv Essen».

Intr'un articol de fond „Daily Chronicle” spune: Autoritățile militare aliante trebuie se ia măsuri serioase privitor la dezvoltarea militară în Germania. Socialistul independent german Haase a comunicat în Berna, că o armată de 600 mii voluntari este în curs de organizare sub comanda lui Hindenburg.

Numărul. voluntarilor crește zilnic din cauza soldei mari ce li se dă. Aceasta armată, destinată recuceririi Prusiei poloneze și Curlandei este totuși amenințătoare pentru politica aliaților.

Tonul discursului lui Ebert arată, că Germania oficială începe să clădească noi speranțe bazate pe dificultățile care le-ar întâmpina aliații în cazul unei eventuale reîncepteri a ostilităților.

Singurul mijloc ușor de a zădărnici aceste speranțe este să le distrugem în germene. La reînnoirea armistițiului trebuie insistat asupra demobilizării germane.

Oficiale.

Nr. 631/1919.

A p e l.

Consiliul Dirigent Român aduce la cunoștință tuturor, că cu ziua de 1 Martie a. c. stil nou se vor începe în Sibiu cursuri financiare pentru concipiști financiari și funcționari de contabilitate și percepător de stat.

La cursurile de concipiști vor fi admiși toți aceia, cari au absolvat facultatea de drepturi, sau au absolvat cel puțin 8 clase medii, cursul de notar, ori alte calificări corespunzătoare, depunând examenul de maturitate, iar la cursurile de contabilitate și percepător de stat se vor admite toți aceia, cari au absolvat cel puțin 4 clase medii. La aceste cursuri se admit și femeile cari au pregătirile susamintite.

Durata cursului se fixează pe 8 săptămâni.

Toți ascultătorii cursurilor vor beneficia de cvartir gratuit pe durata cursurilor, iar acelor ascultători despre care se va convinge Consiliul Dirigent Român, că sunt lipsiți de mijloace de-o susținere li-se va asigura un stipendiu lunar de 400 cor., care se va sista în momentul, când se va face raport din partea directorului cursului, că respectivul e neglijent.

Consiliul Dirigent Român va încerca să se înființeze o popotă (menza) pentru alimentarea mai ieftină a ascultătorilor de curs.

Insinuările sunt a se face verbal sau în scris cel mult până în 20 Februarie a. c. pe adresa Consiliului Dirigent Român resortul Finanțelor Strada Cisanădiei 4—6 etaj II. odaia 110

Consiliul Dirigent Resortul pentru agricultură și comerț Nr. 650. — Sibiu la 29 Ian.

1919. Pentru a putea înlesni dreapta repartizare invităm prin prezenta, prefecturile comitatense a ordona conscriere de urgență a articolelor următoare: cânepa, cauclocuri, lână, lumini, piei brute, peatra vânăta, saci, sămânță, scoarță, vite de reproducție, (tauri, armăsari, vieri, berbeci). — Totodată interzicem cu desăvârșire tot negoțul cu articolele aceste, dreptul de distribuție fiind rezervat exclusiv Resortului nostru. — Acest ordin e a se aduce la cunoștința producătorilor și comercianților prin ziarele din comitat. Șeful Resortului Secretar General.

Informațiuni.

* *Sub steaguri românești, în chiote și alaiu, ca la nuntă, au trecut flăcăii ași, prin piața Blajului, mergând la asentare.*

Cu bine mergeți, dragi voinici, și să veniți cu bine!

* **M. S. Regele** a semnat decretul-lege, prin care se prevede, că pot fi suspendați dela catedrele lor și profesorii, cari în timpul războiului și al ocupațiunii au avut o atitudine antinațională, nepotrivită cu caracterul și îndatoririle funcțiunii lor.

* **La Turda** apare „*Foia Noastră*”, organ al Românilor din județul Turda-Arieș. Apare în fiecare Sâmbătă. Abonamentul anual 20 cor. Numărul 1 se prezintă bine. Articoli inimoși, scriși într-o limbă limpede și pe înțelesul tuturor. Dorim confratelui spor și viață îndelungată.

* **Întregire.** Programul festivalului dela „Trei-Sfinți, n'a fost publicat în întregime. Poezia „*Inchinare*” a tovarășului nostru de muncă Ovidiu Hulea, a fost perorată, cu mult sentiment și precizie de elevul *Romul Fodor* cl. VIII. gimn.

* **Partea introductivă** a descrierului, rostit de elevul *Oliviu Răhăianu* cl. VIII. gimn. (a-se vedeă numărul de azi și cel anterior) a fost omisă, din lipsă de spațiu.

* **Jidanii** din România veche, conform declarații rabinului dr. Beck din București, se organizează pentru a să plece în Palestina. Dintre ei numai cei tineri vor pleca, cei bătrâni vor rămânea și mai departe unde au fost. Nu numai muncitorimea și sărăcimea va pleca, spune Beck, ci și cea mai mare parte burghezimei.

* **Patru vapoare mari**, încărcate cu făină, au sosit de curând, în portul Sulina. Vaporul englez *Leucardia* a adus 591 vagoane făină; vaporul englez *Wartulip* 715 vagoane, iar vaporul american *Western Plain* 800 vagoane făină.

* **La arsenalul din Varna** s'au descoperit 3000 de pianuri furate de bulgari din Dobrogea și din restul teritoriului cucerit pe vremuri de ei.

* **Ungurii** au inventat o nouă atrocitate. Că un anumit locot. colonel ungar a fost ucis la *Csikszentsimon*, de către trupele române de ocupație. Ancheta făcută a stabilit, că nu s'a săvârșit omorul, ba că nici n'a existat acolo vre-un locot. colonel ori alt ofițer ungar.

* **În gara Dej** a explodat, din motive necunoscute, un vagon cu ecrăzită. Au fost doi morți și mai mulți răniți.

* **Demobilizații** din Ungaria cer dela guvernul unguresc despăgubiri în preț de 7 miliarde coroane.

* **Adunarea „Patriei”**. În 15 a. l. s'a ținut adunarea Patriei din Blaj în localul societății. A fost de față o mulțime de acționari, cari au luat spre știri rapoartele direcțiunii și a comitetului de supraveghere. S'a constatat din nou, că institutul acesta de bani a trecut nu numai cu cinste anii acești de continue crize economice, dar în estan a prezentat un bilanț, cum nu credem că vre-o altă bancă românească din Ungaria a putut face. Bilanțul prezintă un profit curat de 143,297,39 coroane, din care s'a votat acționarilor 50,000 dividendă iar 30,000 supradividenda. Pentru scopuri culturale s'au destinat 4.665 cor. Cuponul se plătește cu 16 cor. În direcțiune au fost aleși pe un period de 3 ani domnii: Dr. Cornel Ordace, Dr. Izidor Marcu și Gheorghe Bărbat. La urmă s'au făcut frumoase ovații domnului contabil *Victor Muntean* din prilejul serviciului său de 25 ani la bancă.

* **Wilson** în 16 c. s'a reînțors în New-York. Peste 4—5 săptămâni se va reînțorace iarăș la Paris.

* **Fiume**, va deveni, probabil, port internațional, pe cari o să-l folosească în comun popoarele fostei monarhii.

* **În Cluj**, poliția română a pornit o razzia strașnică împotriva sfârnarilor. Au descoperit însemnate cantități de alimente ascunse. Așa la un comersant-jidan au găsit 13,000 Kgr. de brânză.

Jidanilor le merge strună și acum. Afacerile lor de speculă, cari sunt totdeauna dăunătoare intereselor noastre, decurg poate mai bine ca sub statul maghiar. Milioanele câștigate în decursul războiului, li-se duplică. Desgustul ni-e cu atât mai mare, cu cât se spune că specula lor decurge sub protecția unor domni români. Unde-e idealul? Unde e ilusia de-a stârpi tot ce-i păgubitor neamului nostru?

Să nu se creadă că nu se știe și nu se văd toate. În înțelesul marelui ziar „*Renașterea Română*”, la timpul său vom publica toate numele aceste.

* **În Anglia** înrolarea voluntară decurge întruna. — Lordul *Sydenham* a dovedit că pe *Rine* lipsă să se mențină o puternică armată de ocupație. În *Galia* sudică s'a început înscrierea voluntarilor. Din toate părțile țării mulți voesc să se întoracă în armată.

* **Direcțiunea căilor ferate române**, în conșălegere cu Direcțiunea serviciului mișcării, din Transilvania va pune în circulație un tren între *București* și *Predeal*, care să aibă legătură cu liniile *Brașov*, *Sibiu*, *Cluj* și *Înapoi*.

* **O comisie americană** a sosit zilele trecute în Sibiu. Are destinație de a studia situația economică a Ardealului.

Avem adâncă durere a face cunoscut rudelor și cunoscuților pierderea prea scumpei noastre mătuse

Maria Tipograf n. Turcu

în etate de 87 ani încetată din viață în urma unui morb scurt, la 16 Februarie ora 11^{1/2} noaptea. În mormântarea va avea loc Marți 18 Februarie la cimitirul comun.

Aceasta drept orice altă înștiințare.

Îndurerata familie **TURCU**.

(33) 1—1.

Anunț.

O preoteasă văduvă, inteligentă în etate de 50 ani, fără copii, caută aplicare ca conducătoare de casă la un preot văduv, eventual la un oficial sau proprietar.

Condițiunile să se stipuleze din partea respectivului.

Răspunsul să se trimită la adresa acestui ziar sub numele de „Preoteasă văduvă”. (31) 2—3

Proprietar și Editor:
Consiliul Național Român din Blaj.
Director: **ALEXANDRU CIURA**.
Redactor: **Ovidiu Hulea**.